

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 3. marts 2007
Kontor: Internationalt kt.
J.nr.: 2007-16200-67
Sagsbeh.: IHO
Fil-navn: L118 – svar SUU spm. 23

**Besvarelse af spørgsmål nr. 23 vedr. L 118 (Alm. del),
som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til inden-
rigs- og sundhedsministeren den 7. februar 2007**

Spørgsmål 23:

"Hvilken bevisbyrde påhviler efter lovforslaget den enkelte patient for at opnå erstatning?"

Svar:

Jeg har fra Patientforsikringen modtaget følgende udtalelse om spørgsmålet, hvortil jeg kan henholde mig:

"Efter § 20, stk. 1, i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet ydes erstatning, hvis skaden med overvejende sandsynlighed er forvoldt på en af de fire måder, der er opregnet i § 20, stk. 1, nr. 1 – 4. Reglen angiver de krav, der stilles til beviset for årsagssammenhæng mellem skaden og den ansvarspådragende handling eller undladelse. Patienten bliver med andre ord kun berettiget til erstatning, hvis det kan godtgøres, at betingelserne i § 20, stk. 1, er opfyldt. Patienten kan i denne forstand siges at have en bevisbyrde, idet det dog er Patientforsikringen, som af egen drift oplyser sagen og fremskaffer det materiale, der er nødvendigt for at dokumentere, at betingelserne for erstatning er opfyldt, jf. lovens § 33, stk. 1. Det er således ikke patienten, der har oplysningspligten, men patienten skal fremskaffe de oplysninger, herunder den dokumentation for tabet, som Patientforsikringen skønner er af betydning for sagens behandling og anmoder om, jf. lovens § 37, stk. 1."

Jeg kan endvidere henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. 5.